

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 611/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľiek [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a 2. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] obe právne zastúpené Nosko & Partners s. r. o., Podjavorinskej 2, Bratislava, proti uzneseniu Správneho súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 6S/8/2024 z 28 júla 2025 a proti uzneseniu Správneho súdu v Banskej Bystrici 6S/9/2024 z 28. júla 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2551/2025 a sp. zn. Rvp 2552/2025 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2551/2025.
2. Výrok o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.
3. Ústavné sťažnosti **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti sťažovateľiek, spojenie vecí a skutkový stav vecí

1. Sťažovateľka 1 sa dvomi ústavnými sťažnosťami, doručenými ústavnému súdu 29. septembra 2025, prvou (sp. zn. Rvp 2551/2025) pridelenou sudcovi spravodajcovi Milošovi Maďarovi, členovi I. senátu ústavného súdu, a druhou (sp. zn. Rvp 2553/2025) pridelenou sudcovi spravodajcovi Robertovi Šorlovi, členovi III. senátu ústavného súdu, domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami správneho súdu pod sp. zn. 6S/8/2024 a pod sp. zn. 6S/9/2024, obe z 28. júla 2025 o zamietnutí jej sťažností proti uzneseniam vyššieho súdneho úradníka o zastavení konaní o jej kasačných sťažnostiach (v konaní pod sp. zn. 6S/8/2024

v procesnej pozícii žalobkyne a v konaní pod sp. zn. 6S/9/2024 v procesnej pozícii ďalšej účastníčky konania).

2. Aj sťažovateľka 2 sa dvomi ústavnými sťažnosťami doručenými ústavnému súdu tohto istého dňa, prvou (sp. zn. Rvp 2552/2025) pridelenou sudcovi spravodajcovi Milošovi Maďarovi, členovi I. senátu ústavného súdu, a druhou (sp. zn. Rvp 2554/2025) pridelenou sudcovi spravodajcovi Rastislavovi Kaššákovi, členovi IV. senátu ústavného súdu, totožne domáha vyslovenia porušenia svojich ústavných práv podľa ústavy a dohovoru rovnakými uzneseniami správneho súdu (v konaní pod sp. zn. 6S/8/2024 v procesnej pozícii ďalšej účastníčky konania a v konaní pod sp. zn. 6S/9/2024 v procesnej pozícii žalobkyne).

3. Uznesením pléna ústavného súdu sp. zn. PLs. ÚS 73/2025 z 22. októbra 2025 ústavný súd spojil na spoločné konanie veci sťažovateľky 1 vedené pred ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2551/2025 a sp. zn. 2553/2025, ktoré je ďalej vedené pod sp. zn. 2551/2025. Ďalším uznesením pléna ústavného súdu sp. zn. PLs. ÚS 69/2025 z 22. októbra 2025 spojil na spoločné konanie veci sťažovateľky 2 vedené pred ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2552/2025 a sp. zn. 2554/2025, ktoré je ďalej vedené pod sp. zn. 2552/2025. Dôvody skutkovej a právnej súvislosti týchto vecí spočívajú v tom, že obe sťažovateľky, zastúpené tým istým advokátom, boli účastné v správnych súdnych konaniach proti oznámeniam žalovaného Slovenského pozemkového fondu, ktorých správne žaloby boli správnym súdom odmietnuté. Sťažnostná argumentácia sťažovateľiek je takmer identická. Obe namietajú porušenie totožných práv podľa ústavy a dohovoru napadnutými uzneseniami správneho súdu, ktorý rozhodoval o ich sťažnostiach proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka o zastavení konania (sp. zn. 6S/8/2025 z 28. júla 2025 a sp. zn. 6S/9/2024 z 28. júla 2025). Uznesenie pléna v záujme rýchlosti a plynulosti konania nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom.

4. Vzhľadom na opísanú skutkovú a právnu súvislosť oboch vecí sťažovateľiek (vedených pod sp. zn. Rvp 2551/2025 a pod sp. zn. Rvp 2552/2025) pridelených sudcovi spravodajcovi Milošovi Maďarovi, členovi I. senátu ústavného súdu, a v záujme hospodárnosti konania podľa § 62 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v spojení s § 166 ods. 1 Civilného sporového poriadku ústavný súd rozhodol (v súlade čl. II bodu 10 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2025 do 31. decembra 2025) tak, že veci vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2551/2025 a sp. zn. Rvp 2552/2025 spojil na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2551/2025 (bod 1 výroku tohto uznesenia).

5. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že výrok uznesenia o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

6. Predmetom ústavnoprávneho prieskumu sú dve obsahovo takmer totožné uznesenia správneho súdu o zamietnutí sťažností proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o zastavení súdneho konania o kasačnej sťažnosti postupom podľa § 10 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku

splatného podaním kasačnej sťažnosti v lehote určenej správnym súdom, hoci boli na to riadne vyzvané a o následkoch nezaplatenia riadne poučené. Rozdiely sú, naopak, v rozdielnom procesnom postavení sťažovateľiek v týchto konaniach (žalobkyňa, resp. ďalšia účastníčka v konaní), v počte preskúvaných opatrení žalovaného správneho orgánu (por. záhlavie napadnutých uznesení, *pozn.*) a vo výške súdneho poplatku [300 eur (sp. zn. 6S/8/2024) a 150 eur (6S/9/2024)].

7. Výška súdneho poplatku za jedno preskúvané opatrenie bola v súvislosti s kasačnou sťažnosťou vypočítaná tak, že poplatok podľa položky 10 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkoch (100 eur) bol následne zvýšený na dvojnásobok v zmysle § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch (200 eur), pričom až dodatočne došlo k zníženiu sadzby poplatku o 50 %, najviac však o 50 eur v zmysle § 6 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch (150 eur). Na rozdiel od predmetu konania vedeného pod sp. zn. 6S/9/2024, v ktorom bolo preskúvané jedno opatrenie žalovaného (súdny poplatok vo výške 150 eur), predmetom konania pred správnym súdom vedeného pod sp. zn. 6S/8/2024 o správnej žalobe boli dve opatrenia žalovaného, a preto došlo k spoplatneniu každého uplatneného nároku samostatne (300 eur).

II.

Argumentácia sťažovateľiek

8. Sťažovateľky zastávajú názor, že porušenie práva na spravodlivý súdny proces nastalo nezákonným zastavením konania o kasačných sťažnostiach, v dôsledku čoho im bola odňatá možnosť konať pred súdom. V ústavných sťažnostiach jednotlivo vyjadrujú nesúhlas so závermi správneho súdu obsiahnutými v odôvodnení napadnutých uznesení a v tej súvislosti argumentujú takto:

a) k argumentu o nezrozumiteľnosti výzvy na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý podporuje záver o nesprávne určenej výške súdneho poplatku tvrdia, že aj neformálna výzva je úkon súdu, ktorý musí byť zrozumiteľný, inak by nemohol vyvolávať právne účinky;

b) k argumentu o nesprávne určenej výške aj o nesprávne použitej poznámke k položke 1 bodu 7 Sadzobníka súdnych poplatkov (v súvislosti so spoplatnením obidvoch napadnutých opatrení) tvrdia (s argumentačnou podporou záveru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžr/154/2012 z 8. októbra 2013 o neprípustnosti delenia reštitučného nároku), že v danej veci ide o jednu vec, ktorou je reštitučný nárok jednej osoby týkajúci sa toho istého odňatého pozemku, a na to vysvetľujú ústavnú neprípustnosť výkladu súdu o úhrade poplatku za každé opatrenie;

c) k rozsiahlo opísanej argumentácii o poradí uplatňovania jednotlivých pravidiel určenia výšky súdneho poplatku (najskôr aplikácia pravidla § 6 ods. 3, až potom pravidla v § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch) namietajú, že im súd nedal odpoveď práve na tento konkrétny argument, a teda rozhodnutia neboli odôvodnené spôsobom vyžadovaným zákonom. V tejto súvislosti osobitne vyzdvihujú zásadu formulovanú ústavným súdom v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 63/2019 „v pochybnostiach v prospech poplatníka“, ak je zákon o súdnych poplatkoch v niektorých prípadoch nejasný (napr. posudzovaný zákon neurčuje, v akom vzťahu je § 6 ods. 3 k § 6 ods. 2);

d) k záveru správneho súdu o uprednostnení aplikácie § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkov odôvodnenému tým, že by nebolo dodržané ustanovenie o maximálnej sume krátenia poplatku (§ 6 ods. 3 zákona o súdnych poplatkov), opätovne argumentujú, že najprv treba upraviť sadzbu

poplatku podľa § 6 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch, až potom aplikovať § 6 ods. 2 tohto zákona;

e) napokon sťažovateľky zastávajú názor, že postup podľa § 10 ods. 2 písm. c) zákona o súdnych poplatkoch – vzhľadom na už opísané nesprávne určenie výšky súdneho poplatku – je dôvodné a k žiadnemu zastaveniu konania preto dôjsť nemalo.

III.

Predbežné prerokovanie ústavných sťažností

9. Podstatou ústavných sťažností je tvrdenie sťažovateľiek o porušení ich práva na spravodlivý súdny proces napadnutými uzneseniami správneho súdu potvrdzujúcimi rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka o zastavení konania. Podstatný sťažnostný argument o nezákonnom zastavení konania je naviazaný na presvedčenie sťažovateľiek, že právne normy predurčujúce finálnu výšku súdneho poplatku sa majú aplikovať v inej postupnosti, než v akej to zvolil súd, ku ktorým možno pridať aj ďalšie sťažnostné tvrdenie o ústavnej neprípustnosti úhrady súdneho poplatku za dve preskúvané opatrenia žalovaného, ak ide o jeden reštitučný nárok. Jadro tohto ústavnoprávneho sporu tak spočíva v konkurencii rôznych interpretačných alternatív v metóde výpočtu súdneho poplatku.

10. Po preskúmaní obsahu napadnutých uznesení, ktorých podstatu ústavný súd zhrnul v rámci bodov 6 a 7 tohto uznesenia, možno vyhodnotiť, že správny súd pri rozhodovaní o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku a pri určovaní výšky súdneho poplatku aplikoval a interpretoval na vec vzťahujúce sa ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch spôsobom, ktorý nemožno považovať za arbitrárny. Ústavný súd neidentifikoval v záveroch formulovaných správnym súdom ani nedostatok odôvodnenia, ktoré by mohli signalizovať porušenie práv sťažovateľiek na súdnu ochranu. Práve naopak, výhrady sťažovateľiek k uplatnenej metodike výpočtu výšky súdneho poplatku za kasačnú sťažnosť v použitej postupnosti [(1) „výber“ sadzby poplatku, (2) zvýšenie poplatku na dvojnásobok, (3) krátenie o 50 %, a (4) samostatné spoplatnenie každého napadnutého opatrenia] s rešpektom k zákonnému poradiu pravidiel na určenie výšky súdneho poplatku správny súd rozptýlil v odôvodnení napadnutých uznesení zrozumiteľným a logickým spôsobom.

11. Na podporu správnosti napadnutých rozhodnutí správneho súdu ústavný súd dodáva, že pravidlá pri výpočte súdneho poplatku sú v zákone o súdnych poplatkoch v § 6 v postupnosti ods. 1 až 3 zákona vybudované hierarchicky a k ich použitiu treba pristúpiť v poradí, v akom majú byť skúmané vzhľadom na vzťah priority. V prvom základnom rade sa „nájde“ vhodná sadzba zo Sadzobníka súdnych poplatkov. Ak (vôbec) k tomu v druhom slede pristúpi naplnenie dodatočnej podmienky špecifikovanej v tretej vete ods. 2 v podobe návrhu zakladajúceho funkčnú príslušnosť kasačného (dovolacieho) súdu, je nutné automaticky pristúpiť k dvojnásobnému zvýšeniu poplatku. Aj za týmto zákonným zvýšením sadzby poplatku je možné vidieť dôsledné a koncepčné uplatňovanie princípu mimoriadnosti opravných prostriedkov v tom zmysle, že navrhovateľ musí splniť prísnejšie podmienky v prístupe ku kasačnému (dovolaciemu) súdu. Základné piliere mimoriadnych opravných prostriedkov ako právna istota a stabilita nastolená právoplatným rozhodnutím, do ktorých možno zasiahnuť len výnimočne, preto opodstatňujú sprísnené podmienky takéhoto konania, a to okrem iného aj vo forme

zdvojnásobenia sadzby súdneho poplatku. Z tohto zásadného dôvodu treba pristúpiť k aplikácii § 6 ods. 2 posudzovaného zákona skôr než ku kráteniu sadzby súdneho poplatku pri elektronickom podaní podľa § 6 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch.

12. Pokiaľ ide o nález ústavného súdu č. k. IV. ÚS 63/2019 z 21. mája 2019, tento sa týkal posúdenia odlišnej situácie dorubenia súdneho poplatku po postúpení veci z upomínacieho konania; nešlo o vyrubenie súdneho poplatku za kasačnú sťažnosť. Správny súd sa v dôvodoch napadnutého uznesenia správne vysporiadal s týmto nálezom ústavného súdu, keď uviedol, že nevzhliadol potrebu jeho aplikácie, keďže pri interpretácii jednotlivých ustanovení o zákona o súdnych poplatkoch nevzhliadol žiadne pochybnosti.

13. Ústavný súd nemá žiaden ústavne relevantný dôvod ani na prehodnocovanie ďalších právnych záverov správneho súdu, s ktorým sa sťažovateľky nestotožňujú. Ako to vyplýva z napadnutých uznesení, správny súd sa podrobne zaoberal aj námietkou spoplatnenia obidvoch napadnutých opatrení (k sp. zn. 6S/8/2024, *pozn.*). Ústavný súd sa v plnom rozsahu prikláňa k dôvodom uvedeným v bode 6 napadnutého uznesenia. Aj podľa ústavného súdu nepatrí argumentácia sťažovateľiek o neprípustnom delení reštitučného nároku do procesnej roviny výpočtu súdneho poplatku. Podstatné je vymedzenie predmetu konania pred správnym súdom, ktorý bol sťažovateľkami v súlade s ich dispozičným oprávnením vymedzený oboma opatreniami v jednej správnej žalobe. Aplikáciou poznámky k položke 1 bodu 7 zákona o súdnych poplatkoch správny súd postupoval v súlade so zákonom, pričom dôvody ním uvádzané majú dostatočný legitímny základ, sú logické, a preto aj ústavne udržateľné.

14. S ohľadom na uvedené ústavný súd ústavné sťažnosti sťažovateľiek odmietol ako zjavne neopodstatnené podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na odmietnutie ústavných sťažností bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľiek uvedenými v petite ústavných sťažností.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. októbra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu